

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu kan jeg jo så også ved denne her debat få konstateret, at hr. Jan Petersen i hvert fald ikke interesserer sig for uddannelsesområdet. Men det gør jeg. Derfor vil jeg spørge igen; jeg fik jo ikke noget svar før, så jeg bliver nødt til at spørge igen: Hvor mange penge påtænker Socialdemokratiet at sætte af for at hjælpe erhvervsskolerne, der er i en dårlig økonomisk situation? For det første: Hvor mange penge? Og dernæst: Hvor skal pengene findes?

Tilsvarende med hensyn til yderområderne og en styrket regionaluddannelsespolitisk indsats; det har fru Pernille Blach Hansen været ude og love den 25. maj i bl.a. Fyens Stiftstidende. Hvor mange penge vælger regeringen at sætte af, og hvor skal pengene findes?

Jeg vil være meget ked af at få et svar, som lyder: Vi har afsat 1 mia. kr., for det kan jeg også godt læse ud af finansloven.

Derfor er det sidste spørgsmål: Kan hr. Jan Petersen bekræfte, at den ene milliard, som man har tænkt sig at smøre ud over en hel masse, ikke er finansieret?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, denne milliard er lige som sidste år til forhandling på finansieringssiden og også med hensyn til, hvad der skal bruges på dette, på dette og på dette område, herunder på erhvervsskolerne. Fru Lillelund Bech må anerkende, at vi lever i et samarbejdende folkestyre, og bl.a. på socialdemokratisk foranledning vil vi meget gerne dele ansvaret for både de gode ting og finansieringen af dem, bl.a. med partiet Venstre.

Det er jo ikke sådan, som hr. Thulesen Dahl siger, at regeringen ikke vil forhandle med nogen. Regeringen vil gerne forhandle med en masse partier, vi gør bare i al stillfærdighed opmærksom på, at hvis vi ser på finansieringselementerne i en række af de forslag, vi har set, så mangler der ganske meget og ikke mindst i det finanslovsforslag, som fru Gitte Lillelund Bechs parti har stillet. Hvad der er kommet fra Dansk Folkeparti, har jeg ikke noteret, men det kan være, at jeg har overset det.

Så er der at sige til hr. Thulesen Dahl i øvrigt: Ja, vi har modtaget og set og talt med mennesker om, hvordan dele af de efterlevelsesændringer, vi lavede, virker, og det reagerer vi på, og hr. Thulesen Dahl må så have forståelse for, at når vi har aftaler med Venstre og De Konservative,

der jo havde brug for et finansieringsforslag – det havde partiet Venstre – så har de et stort medansvar for, at vi så finder en alternativ finansiering, og så vi bliver nødt til at tale med vores forligspartier om det først. Det var ikke en finansiering, vi elskede, men Venstre forlangte en finansiering af den hårdhed her, og jeg beklager, at det gik så hårdt for sig.

Så endelig til fru Lene Espersen: Jeg må sige, at finansloven skal hænge sammen efter aftalerne, og det, jeg læser, at økonomiministeren siger, er, at nu skal Folketingets partier lade være at dosere flere udgifter, end der er dækning for på finansieringssiden, og det er at vise rettidig omhu.

Vi skulle nødig komme i den situation, at der skal strammes bagefter, men det er da ikke umuligt at se perspektivet, hvis det er sådan, at alle udgiftsønskerne lægges sammen, og alle ønskerne om at reducere eller undgå indtægter også lægges sammen. Så er der ikke noget overskud på de statslige finanser, og så har dette Folketing et helt andet problem, og det er, at så er der ikke længere ret kurs på økonomien. Det er det, vi ikke vil acceptere, og det er det, jeg hører, at økonomiministeren heller ikke vil acceptere, og deri er jeg enig.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne anmode endnu en gang om, at man prøver på at overholde taletiderne så nøjagtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg havde egentlig til hensigt at stille et andet spørgsmål til hr. Jan Petersen, men det gør jeg så ikke, og det skyldes alene det sidste indlæg, hr. Jan Petersen kom med: Er der slet ingen grænser for, hvor urigtigt, hvor usandfærdigt, man kan referere et forløb under en finanslovsdrøftelse?

Sandheden om dødepakken er den, at da Venstre mødte op for at få et politiforlig og havde en liste med over besparelser, så fjernede regeringen punkt for punkt besparelserne. Det opstod en krise, vi mødte op igen, og regeringen lagde et forslag på bordet, der hed finansiering via dødepakken. Det var et ultimativt krav til Venstre: Enten accepterede vi det, regeringen her forlangte, eller også blev der ikke noget forlig, og selv om vi under mødet fortsat kom med andre forslag til besparelser, så sagde regeringen, at det ikke var til debat. Det var vedtaget af rege-